

Y C

416

21. an 20

INCLVTE ACADEMIÆ
IENENSI

ALVMNÆ SVÆ DVLCISSIMÆ
DE CVLTV DIVINO

IN TEMPLO ACADEMICO

FERIA SECVND A PENTECOSTALI A. C. M DC LXXIII.

PER

VIRVM MAX: REVER: AMPLISS: EXCELL:

DN. CASPAREM SAGITTARIVM

S. S. THEOLOG. D. HISTOR. P. P.

TVM.

ACADEMIÆ RECTOREM MAGNIFICVM

HOSPITEM SVVM EXOPTATISSIMVM

MATVTINIS DOMINICÆ DIEI HORIS INCHOATO

GRATVLATVRI

HOC ANNVÆ MEMORIÆ POSVERE MONVMENTVM

FERIA SECVND A PENTEC. A. C. M DC LXXXIV.

SAGITTARIANI CONVICTORES.

IENÆ,

LITERIS NISIANIS.

*Fausta lux
Festiva lux*

*quæ annuam producis memoriam
rei non seculo bonorum memoria elapsuræ.*

*Annus est,
tempus, quo velut in annulo gemma
eam revolutione siderum*

*bene gestorum se sistit recordatio,
cum*

*sub auspiciis auspiciatissimis
Serenissimorum Saxoniae Ducum,
Almæ hujus Salanae Nutritorum clemen-
tissimorum*

*nutu Senatus Academici
pro tutandis rebus suis vigili cura senescentis
plaudentibus bonis omnibus ac
feliciter acclamantibus*

*Te denique
Sagittari celeberrime
tum Rectore Magnifico
hunc scopum unice intendente
in eum cogitationum tela dirigente
ac tandem ex voto collimante
magnificentia Principali
paulo ante restaurari cæptum*

orna-

ornamenta accepit intrinsecus
Templum Academia nostræ
a majoribus S. Paulo dicatum.

Bajis amœniora
sibi moliri visus est ædificia
qui bajulando Academico oneri successit
quæ Dei sunt quærens Bajerus
cum

quod ab eo viro sperari aliter non poterat
hanc ædem

quibus licebat modis cultiorem redderet.

Et nunc

uti cætera cuncta administrat dextre

Magnificus Lynckerus

quanta ei divini sit cura juris
novis indies indiciis confirmat.

O vero felicem vicissitudinem!

Triste olim in sacra æde silentium

nisi intervolantes aviculæ

creatorem suum laudaturæ

illud cantillantibus linguis interpellarent.

neque vero

si procul aspiceres

tutum satis accessum promittebant

temporum injuria vitium facientes muri

ruinam rimis minitantes pilæ

si ingredi auderes

obscura lux atque maligna

licet magnis hiatibus dies incideret

absterrere horrore non sacro

):(2.

fast.

fastidiosiore[m] vel in limine poterat.
Sed bene actum cum rebus Academiae nostrae
expulsa est è fano nostro profana vastitas
ejecta sollicita solitudo
nec amplius male cohaerentes lapides
dissolutos nobis ac negligentiores exprobrant mores.
Honor suus templo est restitutus
templum Deo.

Superet sanè
hoc templum nostrum
canæ antiquitatis opinione
septicollis urbis Pantheon.

Qui in nostra aede colitur
Antiquus dierum
incana veneratione sua
antiqua illa

quæ Pantheon habitarunt idola
aut quæ novior Bonifaciana superstitio
Mariæ rotundæ inesse jussit numima
longe superat,
cum nec

quæ apud vetustatis gloriæ cupidissimos
Chinensium Bonzios
in pulcerrimis templis
deformes Deorum formæ prisco adorantur cultu
ante delubra sua se fuisse meminerint.

Cedat nostrum magnitudine
Fortunæ Prænestinae delubro;
Vastitatem illius Fortunæ
supplent compendiosa concinnitas & ordo
hujus nostræ ædis

in

in quam fortunæ nihil casive juris est.
Concedat seculorum atque impensarum dispendio
Dianæ Ephesiæ marmoribus;
nostrum templum majore studio
majore animorum contentione
restauratum atque exornatum est
quam vel ante vel post fatale Herostrati incendium
Asia tota ad Dianæum conferre potuit.
Superbum triumphis Capitolium
alto vertice emineat;
in Paulino nostro
de malis seculi moribus expugnatis triumphabitur.
Donariis suis divitiisque plusquam regiis
Lauretana virgo præpolleat,
peregre affluentium multitudine
Compostellanus Apostolus gloriatur,
non desunt
qui aut liberalitate sua ornare nostrum
in Dei T. O. M. honorem
aut pia frequentia illustrius reddere certent,
quin
nec Libani cedris nec Ophiritico auro
Salomonæi templi
lapides & tigna ædis nostræ
quicquam concedunt;
in umbra illic aurum resplendebat
hic Sole utimur.
Tuâ vero præcipuè sacrâ operâ
Pientissime Vir
divina in Paulino nostro audimus oracula
Delphicis ac Dodonæis veriora

in
nullis

nullis Ammonici deserti arenis inaccessa.

Tuâ solitudine
asylum hic ostenditur iis
qui maleferiatas seculi vanitates
effugere ambiunt.
tuâ denique curâ
hic indicantur remedia
contra morosos affectuum morbos certiora
quam quæ olim in Febris, Æsculapii
ipsiusque præsidis medicorum Apollinis
affigebantur delubris.

Sic omnis veterum templorum gloria superatur.

Vos igitur felices

Principes munificentissimi

Saxonie heroes

quorum sumtu glorioso

resurgunt *Deo dicatur moles,*

quorum subtutamine

crescit in iis & augetur

religionis veræ reverentia.

Crescat & augeatur

angustissimum rutetum vestrum

atque fatum laureti Cesarum effugiens

obumbret porro feliciter

ædem scholamque nostram.

Bene Tibi

alma mater Academia

quæ deficere non potes

quamdiu membra & artus tuos

Numinis amor regit

Flore

Flore vige vire
Sanctos Templorum praesides
strenuos Iustitiae vindices
felices salutis humanae custodes
ingeniosos Sapientiae humanae indagatores
omnes sacra Deo pectora
effinge porro gnauiter.

Bene Vobis sit

Academiae Patres conscripti

religiosissimi Templarii
quorum haec nutu praecipue studio favore
gesta sunt & geruntur.

Vobis haec de templo Deoque cura sit salutaris
maioresque inde bonorum cumuli proveniant
quam Templariis priscis affluxere
Hierosolymitani templi custodibus.

Sic porro ut caepisti

strenue rem gere, sapienter ac fortiter

Magnifice Lynckere

qui Apollinis instar obtines
in Musarum nostrarum fano,
sic tua salus, doctrina, Virtus
salutem, doctrinam, Virtutem nostram erigat.

Sic vos

quod facere vestrum est, facere pergite.

Venerandi caelestis doctrinae diribitores

qui & alias sacra in templo nostro procuratis
quorum praecipuum est votum
omnes in populo Domini
instar Eldadi & Medadi

divina

divina eloqui elogia,
promovete porro opus, urgete
Dei gloriae felicissimi futuri assertores.

Bene sit & Tibi

Sagittari venerabilis

qui non prece non pretio
non vanâ mundi gloria adductus
superatis masculè si quæ obstare videbantur
& exornare templum

& Deo tuo sacra in eo facere cœpisti
thymiamatibus multis & hecatonthysiis gratiora.

Sic te Deus amet

quemadmodum tu sincero pectore
honorem ejus & amorem vindicas.

Sic sanctissimum Flamen conatibus tuis aspiret.

Sint tua verba sagittæ

sint tela quæ cordibus hominum illapsa
pravas rerum mundanarum cupiditates configant.

Sic bene posthac

cum Ecclesia nostra & Academia agetur.

Et quoniam tuo

non pepercit fortuna labori

sancto huic aliquando tuo

par sit fortuna labori.

t.

N

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ms. 416. 2°

ULB Halle 3
003 899 721

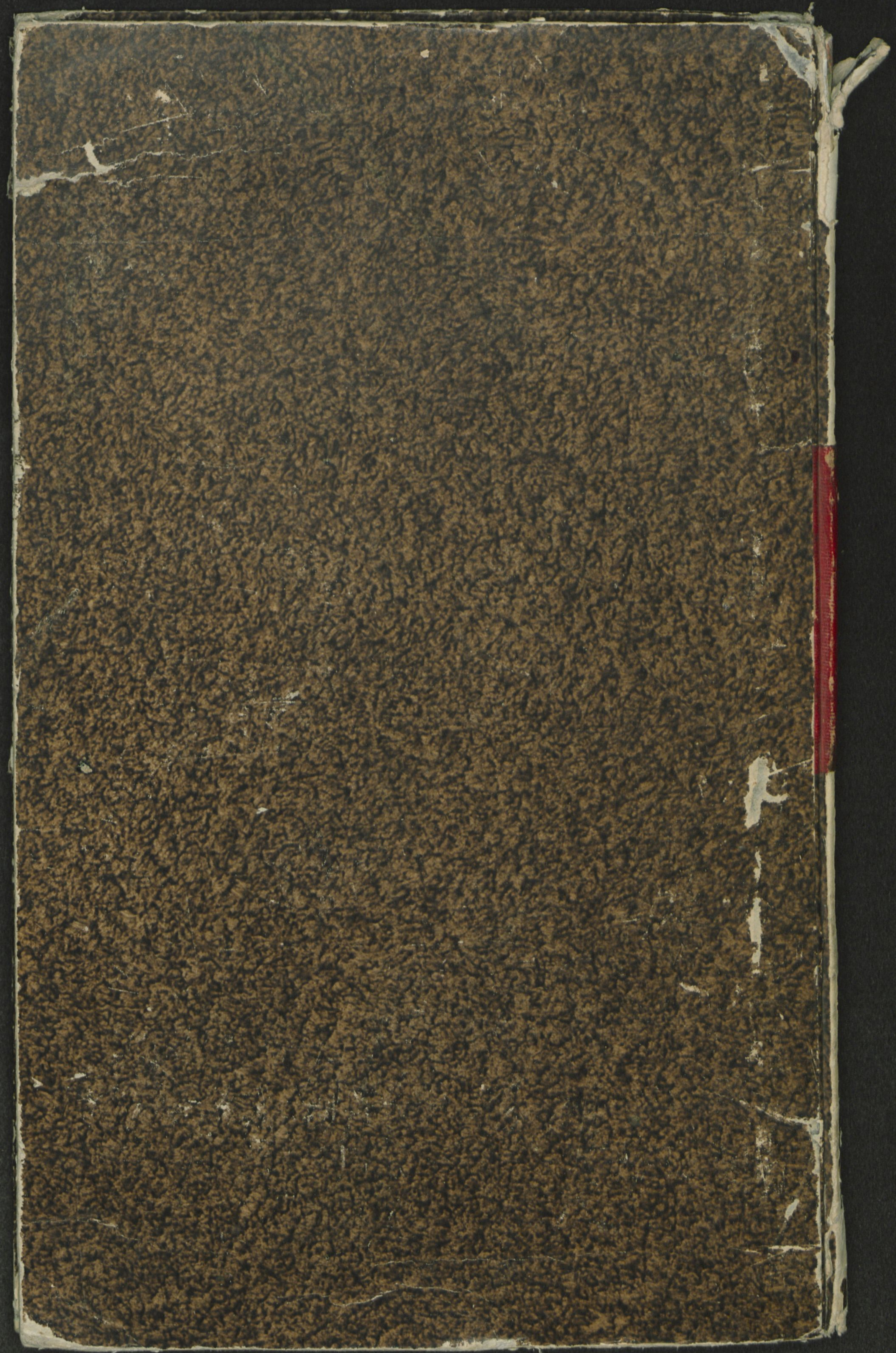

Sb.

V. 17

ms.

21. an 20

INCL

DEMIÆ

IN
FERIA SECV

SI

SSIMÆ

DE MICO

C. M DC LXXXIII.

DN. CAS

SS: EXCELL:

SAGITTARIVM

R. P. P.

ACADE

MAGNIFICVM

HO

TISSIMVM

MATVT

RIS INCHOATO

HOC ANNVA

E MONVMENTVM

FERIA

M DC LXXXIV.

SAGITT

INVICTORES.

NIS.

14

